Ч. 128. Пятниця 24 (11) червня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З ради державної. — Цісар в Будапешті. — Босаньский сойм. — Вісти з Балкану. — Справа Фінляндиї в російскій палаті панів.

На вчерашнім засїданю палати послів виголосив обширну бесїду про фінансове положенє держави п. Мінїстер скарбу др. Білиньский. Обговорював правительственні предложеня що до заведеня нових податків, аби усунути недобір в буджеті, відтак занимав ся промислом нафтовим і справою університетских будівель. Що до зелїзниць, то в сїм роцї вставлено до буджету на улїпшенє і закупно нових машин і возів 40 мілїонів корон і така сама сума буде вставлена і в слїдуючім роцї. Вкінци просив о принятє буджету.

Промовляв ще цїлий ряд бесїдників, між иншими п. Стахура, котрий обговорював відносини на галицких почтах і жалував ся на упослїдженє Русинів на тім поли. Пос. Мислївец виступив против жидів, в наслідок чого прийшло до бурливих виступів жидівских послів Малера, Штанда, Куранди, котрі бесїдникови перебивали і жадали від президента, аби прикликав Мислївця до порядку. Пос. Скедль обговорював відносини на черновецкім університетї. — Пос. Батталія обговорював справи промислові і порушив поголоску, яка вчера появила ся, немов би правительство наміряло понехати будову каналів. По замкненю дискусиї вибрано ґенеральними бесїдниками п. Стадоро „за" і Дашиньского „против". Пос. Дашиньский виголосив бесїду, яка тревала від год. 9 до 11¾ в ночи. — Слїдуюче засїданє нинї рано.

Вчера прибув Цїсар до Будапешту, повитаний на двірци всіми членами кабінету з ґр. Кін-Гедерварім на чолї і товпи публики. Бурмістр міста повитав Цїсаря іменем столицї промовою, на котру Монарх відповів подякою за сердечне принятє. 50.000 шкільних дїтий творило шпалїр. Відтак Цїсар разом з президентом мінїстрів від'їхав до замку в Буді.

На вчерашнім засїданю босаньского сойму переведено вибір контрольної комісиї, по заяві представителя правительства, що правительство не має нічого против вибору такої комісиї, бо сойм має право конституцийне контролювати краєвий буджет. — На тім засїданю відчитано між иншими телеґраму з желанями для сойму від Кола польского у Відни.

В альбаньскій области Малісия і Ґазі стрітило ся 12 баталїонів войска під проводом Османа-пашї і 15 баталїонів під проводом Шефкі-пашї з опором зі сторони Альбанців, які в кількох місцях почало войско острілювати з гори. Войско прогнало однак повстанців і розпочало всюди розоруженє. Зловлено велике число Альбанців. Страти Альбанців ще не знані, за те войско утратило двох підпоручників і 16 людий. В вілєтї Косово згромаджено доси 54.000 вояків.

Російске предложенє, щоби на Крету висадити знов залоги опікунчих держав, не єсть безвиглядне. „Новое Время" виказує в статї п. з. „Поворот до давного", що російске правительство вибрало властиву дорогу. Перша лїпша нагода могла би довести Туреччину і Грецию до кроку, якого мусїли би обі пожалувати. Російске предложенє усуває предмет спору і робить грецко-турецкий конфлїкт безцїльним, а через те і неможливим. Коли держави розуміють, як поважне є положенє, то мусять приняти се предложенє, яке уможливляє спокійне означенє будучої долї Крети. Здійсненє предложеня спричинило би Росиї

11)

Тайна раненого.

З француского — Перра Салєса.

(Дальше).

IV.

— Чи то сам Фірмін віддав вам той лист? — спитала Марцелька, стискаючи судорожно в руцї картку Фірміна.

— Сам, власноручно — відповів дозорець, глядячи з усьміхом на хороше личко молодої дівчини. -- То я єго доглядаю, прошу панї, разом з сестрою Олимпією. Як лиш побачив ваше письмо, сейчас скрикнув: „То від моєї сестри! Від моєї доброї сестрички, котра прийхала мене відвідати". Мав вид незвичайно ущасливлений і зараз зажадав приборів до писаня.

Марцелька позволила єму виговорити ся і спритно пробовала розпитати єго про рану Фірміна, а особливо о то, хто міг єї спричинити. Але той вскорі перервав:

— Дармо над тим ломити собі голову, бо навіть ротмістр Шеню нічого не вспів вислїдити.

А видячи, що Марцелька морщить чоло, додав:

— То звістно, як оно звичайно діє ся.... Лише одної річи нїхто нїколи не може дійти: назвища того, котрий ударив....

— Але чейже сам ранений мусить добре знати, хто єго зранив!

— Очивидно.... Тілько чи котрий відважив би ся доносити на товариша, на приятеля?

— Чи приятель міг би?...

— Очивидно! То іменно найчастїйше лучає ся між приятелями.

А видячи зачудованє на лици Марцельки, вдоволений з вражіня, яке робить, говорив дальше:

— То так буває.... Одержало ся аванс.... отже треба єго облити. Кождий платить колїйку- — В такім торжественнім дни нїхто не усуває ся. По якійсь годині всї вже без памяти; нїхто не знає що робить. А суть такі, котрі тоді веселі, то знов бувають сумні, скорі до сварнї.... То зависить від мозку. Доказом того то, що лучило ся вашому братови. А то не він перший, що вийшов в сїм роцї з дірою в голові з такої нагоди. Хто то зробив? — Нї слїду.... Не порадить на то пілкий ротмістр Шеню зі всїх шкадрон в цїлій Франциї. В січни на примір один умер від рубненя шаблею і сконав не сказавши нї слова з ким мав ту бійку.

Страх обіймав Марцельку.

— Але чейже — сказала — в такім случаю на шаблї мусїли бути слїди крови....

— Е, слїди! — відповів вояк — кров легко змиває ся:

— Но, так, але острога?

— Острогу кидає ся до Секвани — і конець! О, ротмістр Шеню візитував всї кватири, оглядав всю збрую. Не найшов нічого! Коби хоч Дібрейль видобув ся з того.... Ну, а тепер, прощайте....

— Заждіть ще!

Прийшло Марцельцї на гадку, що випадало дати що небудь єму в нагороду за єго заходи. А крім того мала она ще охоту розпитувати ся. В кількох словах чоловік той сказав вже більше як Цезар в часї цїлої вчерашної розмови.

— То ви кажете, що то був приятель, котрий...

— Ох, нї! Я того не кажу. То міг бути рівно добре якийсь заздрістник.... Впрочім я справдї не знаю нічого.

Марцелька відчитала тоді лист свого брата: сумовитий усьміх появив ся на єї устах: зрозуміла добре як ніжне чувство крило ся під покришкою тої лакомої забаганки крілика з ярином. Бо у них дома, звичайно крілик становив сьвяточну страву: щоденний обід складав ся з бараболь з солию, з сира і масла.

Бідний Фірмін! Очивидно постарає ся роздобути для него улюблену страву.

Дала доглядачеви два франки.

— Будьте такі добрі зайти до мене завтра рано. Дам вам страву, о яку брат мій мене просить.

Той сховав поспішно гроші до кишенї, але з видом розпуки сказав:

— Я бувби готов весь для вас зробити! Чиж можна би чогонебудь відмовити так милій паняночцї? Але нічого против реґуляміну, прошу панї. І без дозволу зверхника...

Марцелька не напирала. Чула, що то бу-

міліонові видатки, однак они суть запевненем удержаня мира на Балкані.

Бойкот грецких товарів ширить ся дальше. За те отоманьска міжпарляментарна мирова унія нараджувала ся в присутности міністра заграпичних справ Ріфаата-паші над кретийским питанем і рішила віднести ся до міжнародної парляментарної унії в справі мирного розвязаня сего питаня. „Tanin“ боронить німецку і австрийску печать против обвинувачень зі сторони анґлїйскої печати що до кретийского питаня і заявляє, що повинна она заняти ся перше деякими анґлїйскими дневниками в роді „Westminster Gazette“.

Российска державна рада розпочала наради над законами в справі Фінляндиї. В льожі міністрів заняли місця члени кабінету зі Столипином на чолї. Справоздавець Дітріх вніс, щоби приняти фінляндскі закони в формі ухваленій думою. Відтак виголосив промову Столипин. Столипин зауважав у своїй промові, що у фінляндскій справі правительство мусить мати на оці передусім інтереси Росиї. Она уважає конечним рішити фінляндску справу зі становища не льокального, тілько висшого, щоби не наразити ні на частинне знищене того, що зроблено завдяки енерґії російского національного ґенія. Признанє фінляндскому соймови прав з круга загально-державного законодавства посьвятило би ся інтереси російскої держави. Обговорюючи внесенє, щоби фінляндскому соймови полишити децизию в справі законопроекта що до загальнодержавних справ і в разї некористного виелїду ухвалити той законопроект без волї фінляндского сойму, заявив премієр:

„Не можу зрозуміти і представити собі, щоби Росия могла зречи ся своїх прав суверенности і ждати, поки ворог загорне їх, щоби потім знов кинути ся на него і силою відібрати єму ті права“.

Новинки.

Львів, дня 23 червня 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** II. Намістник іменував комісарями повітовими концинїстів Намістництва: бар. Вит. Гостковского, Тад. Малиновского, Ем. Кульчицкого, Меч. Урановича і Станисл. Мариновского; — перенїс комісаря повітового, К. Новаковского зі Стрия до Яворова а практикантів концептових Кар. Мара зі Львова до Стрия і Юр. Папейка зі Львова до Ясла; — перенїс канцелїстів Намістництва: Фр. Гацика з Долини до Жидачева, а Максим. Декорде з Яворова до Долини.

— **Ц. к. ґімназия в Кіцмани.** Іспити привaтистів за II піврік відбудуть ся 8 і 9 липня від 8 до 12 год. перед полуднем а від 3 до 6 год. по полудни. Шкільний рік 1909/10 закінчить ся 15 липня. Вступні іспити до I кляси відбудуть ся в літнім реченци 13 і 14 липня від 10 години (на письмі) а від 3 до 6 год. пополудни (устно). Дотичні ученики мають перед іспитом між пів до 9 а 10 год. з родичами або їх заступниками явити ся в I клясї А. і виказати ся метрикою, що мають вже або до кінця сего року будуть мати що найменше 10 лїт, а коли ходили до публичної народної школи, предложити ще й сьвідоцтво фреквентацийне або шкільні повідомленя що найменше за 4 шкільний рік. В обох сих сьвідоцтвах поступ в мові викладовій повинен бути зазначений одною нотою загальною, а крім того мусить в них бути виразна замітка, що ученик переходить до школи середної. Іспит треба зложити з релїґії, мови рускої, з рахунків і з мови німецкої, однак із сеї послїдної вимагає ся лише вправи в читаню й писаню, знаня що найважнїйших і найчастїйших форм відмінюваня імен і дїєслів, трохи вправи в розбираню (аналїзї) поєдинчого розширеного реченя, в кінци лиш того засобу слів, який можна набути в уживаних по народних школах учебників. Вписові такси, які треба заплатити з гори, разом із 12 сот. за оден примірник приписів дисциплїнарних виносить 7 К 32 с. Записи до кляси приготовляючої відбудуть ся аж по вакациях. — Др. Артимович, директор.

— **З львівского „Сокола“.** В сім роцї заложено 52 пожарних філїй на статутах львів. „Сокола“, а між ними кілька під назвою „Січ“. Всїх філїй мав „Сокіл“: 516 пожарних і 23 ґімнастичних. — Прогулька окремим поїздом до Тернополя на посьвячене прапора тамошного „Сокола“ і окружний здвиг дня 26 с. м. заповідає ся численно. Богато білетів їзди закуплено як зі Львова так і з провінциї.

Окремий поїзд виїздить зі стациї Підзамче о год. 5·40 рано, а на дальших стациях стане в отсїм часї: Підбірцї 5·53, Борщовичі 6·05, Задвірє 6·22, Кутків 6·33, Красне 6·47, Скварява 7·02, Золочів 7·28, Плугів 7·59, Зборів 8.08, а в Тернополи о год. 9·08. На всїх стациях аж до Зборова можна буде всїдати. З Тернополя виїздить той поїзд о 9·50 вечером, а до Львова приїздить о 1·29 по півночи.

— **Конкурс.** Головний Видїл Тов. „Учительска Громада“ розписує отсим конкурс на посади учителів в приватних українських ґімназиях з правом прилюдности. До обсадженя є по дві посади учителів: українскої, німецкої і клясичних мов та історії а одна посада учителя наук природних. Услівя такі як в ґімназиях державних. Вимоги: учительский іспит, зглядно укінчені відповідні університетскі студиї. Звертає ся увагу, що служба в приватних ґімназиях з правом прилюдности вчислює ся до лїт служби в державних ґімназиях. Зголошуватись найдальше до кінця червня с. р. на руки секретаря Тов. (Львів, ул. 29-го листопада, ч. 22). — За Головний Видїл Тов. „Учительска Громада“ у Львові: М. Грушевський, голова. Іван Раковский, секретар.

— **Дрібні вісти.** Ректором львівского університету вибраний на 1910/11 проф. о. др. Власїй (Блажей) Яшовский, а деканом медичного видїлу проф. др. Кадій. — Сокільска „Січ“ в Шершенївцях борщівского повіта повіта уладжує дня 26 с. м. великий фестин з руховими вправами і запрошує в гостину „Соколи“ і „Січи“ з озеряньского округа. Фестин відбуде ся в ліску „Стінка“ за рікою. — Декотрі львівскі часописи доносять, що заступник російского консуля п. Ольферієв має сими днями виїхати на завсїгди зі Львова. Єго перенесено до Королевця. Причиною усуненя Ольферієва із заниманої доси посади мало стати ся то, що п. Ольферієв стояв в тісній звязи з москвофілами і причиняв ся до москвофільскої аґітациї та ширеня православія між селянами. Навіть кореспонденция одного з арештованих шпіґунів російских переходила через руки Ольферієва. То стало ся причиною, що висші власти поробили відповідні кроки і спонукали єго усунене. — Звісного фальшівника документів, Пустиру-Полотиньского, признали знатоки лікарї за хорого на умі і в наслїдок того не прийде до розправи. Міністерство публичних робіт приступає до будови третого заведеня оґерів державних в Коломиї і розписало оферту на всї потрібні роботи, котрих кошти обчислено кругло на 600.000 К.

— **Арештоване злодіїв.** Аґент львівскої полїциї п. Дом дістав оногди повідомленє, що в готели Борера при ул. Казимирівскій станули якісь підозрілі люди, котрі мають при собі більшу скількість столового срібла і хотять єго продати. Они ходили до золотаря Штравха при ул. Короля Людвика і хотіли єму продати, але той здогадуючись нечистої справи, не хо-

---

ло би безуспішне. Попращала отже доглядача і полишила ся сама до вечера в задумі.

Зійшла на долину до їдальнї аж на спільний обід. Зазнала там дуже вічливого принятя, котре єї, привиклу до різкого поведеня дуже мило діймило. Випитувано єї о звичаї на селї, о кошти артикулів поживи, дивуючи ся, що були такі дешеві. То навело Марцельку на справу крілика і розпочала ся широка розмова о тім, що ціна хорошого крілика, яка виносила в Нормандиї не цїлих два франки, була в Парижи два рази більша, відтак стали говорити о способах приладжуваня.

— Може би ми спробовали завтра приладити єго разом? — предложила вкінци господиня.

Того іменно бажала Марцелька.

На то надійшов Цезар. Марцелька приймила єго сердечно, але без давної ніжности. Він приписав то непокоєви о стан Фірміна, а коли она показала єму лист брата, похилив сумно голову.

— Нема що о тім думати! — сказав. — Доктор Дербоа ніколи не позволить на то.

— Побачимо — відповіла, не виявляючи заклопотаня.

А набрала ще більшої певности себе, коли Цезар оповів її, яким чоловіком був доктор.

На другий день вже зовсім випочата, встала дуже рано і пійшла на торг з господинею, панею Мюлє.

— Отже на нинї будемо мати крілика! — сказала господиня сьміючись.

— Алеж так, коли собі бажаєте...

Постановила як небудь здійснити свій намір, хоч Цезар сьміяв ся вчера з тої примхи Фірміна. Однако для неї та примха не була зовсім сьмішна і она хотїла єї вдоволити.

Незвичайна скількість артикулів поживи на торговици спершу приголомшила єї, але скоро з тим освоїла ся і свобідно як у себе почала торгувати ся. Розглянувши ся добре, постановила разом з панею Мюлє купити гарного, великого крілика за три франки пятьдесять сантимів і малу вязанку ярини, о яку було тяжше, бо то не була відповідна пора. Відтак вернули обі до готелю. Марцелька сейчас взяла ся до роботи.

— Як? Так зараз? — скрикнула господиня.

Однак Марцельцї завиcїло на поспіху. Побігла ще до міста купити кошик, а відкроївши хорошу порцию крілика, поклала єї між два тарелї, прикрила відповідно листєм і спокійно удала ся до шпиталю. Знакомий доглядач побачив єї з вікна і зараз збіг до неї.

— А то з вас уперта дївчина! — сказав. — Такі то ви всї женщини... Зробимо що лиш можна. Заки надійде доктор до Фірміна прошу зложити кошик у дверника.

І побіг ждати на прихід лїкаря.

Незабаром прибув доктор Дербоа з видом дуже поважним, від кількох бо днів стан Фірміна зовсім єго не вдоволював. Глянувши на раненого, від разу догадав ся з єго лиця, що єсть не добре.

— Маєш менї певно якусь нову дурницю сказати? — воркнув.

— О, зовсім нї, пане доктор...

— А якже голова?

Голосом непевним Фірмін відповів:

— Так... нинї... рано... не єсть зле.

Сестра Олимпія відозвала ся з тиха:

— Аж по полудни робить ся гірше...

— Бідолаха! — воркнув лїкар крізь зуби.

І немов би хотїв єму зробити яку приємність, спитав:

— Но якже? Зїди ти вдоволений?

— О, так... тілько...

— Тілько ти хотїв би якоїсь зміни, що? Щоби єму такого дати, сестро Олимпіє?

— Того тут не можна дістати — відважив ся Фірмін сказати.

— Хиба не хочеш іти на обід на улицю Бльоме?

— Ох, нї! Але я то зараз пану докторови поясню... Моя сестра є в Парижи... Она... она... принесла менї нашу домашну страву... То уздоровило би мене...

— Щож то до лиха за страва?

— Крілик з яриною.

— Отсе раз! Не жалуєш собі.

І доктор вийшов, полишаючи Фірміна в непевности.

— Не удало ся... не удало ся!... — шепнув зітхаючи.

Тимчасом доктор Дербоа вийшов на коридор, де кождого дня сестра Олимпія приготовлювала мидницю з теплою водою. І кождого дня обмиваючи руки, доктор говорив з сестрою о своїх хорих, переходячи всїх по черзї і даючи її послїдні вказівки.

(Дальше буде).

тів купити і дав ще знати о тім на поліцию. Отже згаданий аґент пішов тоді до готелю і арештував там 29-літного Янтелеса, родом з Угорщини і якогось 24-літного Ляйоша Колліна, родом з Веспріму на Угорщині; перший з них казав, що єсть пекарем, а другий подав ся за шлюсаря; оба очевидно жиди. Ревізия їх річий виказала, що они мали три тяжкі пудла зі столовим срібл͏ом. В однім було по 12 штук ложок, ложочок, ножів і вилок з моноґрамом І. С., в других двох пудлах було по 24 штук з кождого рода з моноґрамами М. С. Все то срібло представляло вартість 2500 К. Оба мали при собі лиш 1 К готівки, а звідки прийшли до того срібла, не уміли сказаты. Янтелес говорив, що знайшов то срібло на якійсь будові у Львові. Річ очевидна, що то була брехня, бо опісля знайдено в постели 4 витрихи і долото, котрі злодії сховали були в постели, а сі знаряди були найліпшим доказом, з якими пташками має ся тут до діла. Тож і замкнено їх зараз до клітки.

— **Вісти з Бразилії.** Куритибский „Прапор“ доносить: Після розпорядженя п. міністра рільництва змінено назви слідуючих кольоній: кольонія Шавер да Сільва дістала назву Ітапара (Itapara), а кольонія Міґуель Кальмон назву Альто Іваї (Ivahi). Яко причину зміни сеї подав п. міністер сю, що не може зватись кольонія після назви живучої особи.

В кольонії Ітапара іменований директором п. Лех. Він забрав ся енерґічно нищити пияньство і заказав продажу горівки, але коли побачив, що по місті ходять пяні еміґранти, почав совістну ревізию по вендах. В венді (шинок) п. Оґебовского найдено під мішками 4 бочки горівки. На приказ п. Леха викотили люди горівку на улицю, покотили бочку над дебру і серце краялось п. Оґебовскому, коли поглянув як єго надія і гріш лукавий а отруя людска ллась в пропасть. Всю горівку випущено в яр.

Наші рускі еміґранти забирають ся до укінченя своєї церкви, під ту пору вже єї звели. Нема на цілій кольонії красшого місця, як є саме та площа, де стоїть буде руска церков. В школі вчить п. Павло Шульган; дітвори шкільної єсть 74. Діти понятливі, вчать ся хорошо. Перед місяцем приїхало тут кільканайцять родин руских з Бучаччини і Заліщик, так само приїхали 3 родини Українців з ґубернії Херсоньскої. Земля тут добра під засіви, але вже два роки наші люди не мають свого хліба, бо нищила єго їм тамтого року саранча а сего року миши.

На кольонії Альто Іваї заложили Русини дня 10 цьвітня на лінії Pp. Ferreira Коррея Сан Роке товариство під назвою „Шкільна Поміч“ у власнім домі поставленім самими кольоністами. Дім сей служить для товариства, школи і читальні. Того самого дня вибрано виділ до котрого увійшли пп.: Кость Бутин голова, Онофрій Сарабун містоголова, Панько Мазурек секретар, Роман Костюречко і Михайло Саґаті контрольори, Михайло Ґіль господар. До товариства вписалось при заложеню 30 і кількох членів.

Треба й то сказати, що при зачатю будови дому причинилось лише кілька осіб, а то пп.: Михайло Ґіль, Кость Бутин, Роман Костюречко і Клим Шаранарский, котрі близько до половини будували самі.

Видячи се другі і пізнавши діло так конечне для руского народу, взялись до помочи, укінчили дім і на зборах дня 3-го мая ухвалили отворене школи, котру провадить панна Анастазия Мазурек. В великоднім тижни прибули до нас Високопр. о. Р. Криницкий, котрий почавши від великодного четверга, перебувають у нас до нині. Сьвято Воскресения відбулось величаво при відправі Ресурекциї і майже цілу ніч били сальви за сальвами з моздірів бомб і фуґетів. Руска церков в Кальмоні майже при укінченю. В імени всіх кольоністів з Кальмону складаю Високопр. о. Р. Криницкому велике Спаси-Біг за так велику працю, котру для нас посьвятили. Неутомимий Отець обїхали майже всї нові кольонії, де лиш знаходить ся Русини, всюди своїми накликами, проповідями заохочують руский нарід до закладаня шкіл, товариств і читалень. У великий второк прибули Високопр. о. Криницкий на С. Роке до згаданого дому товариства „Шкільна Поміч“, де відбулась вечірня і Служба Божа. На проскомидії о. Криницкий сказали яку ціль має мати то товариство і своєю предмовою загріли людей до дальшої народної праці. По предмові о. Криницкого відбулось кілька нарад, людей инших лінїй, котрі одноголосно постановили в короткім часї побудувати на своїх лініях доми „Товариства“ читальні і школи.

„Дай Боже, щоби ті горячі слова о. Криницкого так загріли серця руского Народу, щоби той не устаючи працював над подібним ділом для себе і для своїх дітей тут на „Заморскій Україні“.

— **Крадежі.** До помешканя п. Льва Гірша при ул. Карній ч. 3, вломив ся вчера якийсь злодій і вкрав золотий годинник з ланцушком вартости 300 кор., золотий дамский годинник з ланцушком так само вартости 300 кор., сербский льос і скарбонку з сумою 100 кор., срібну бразлєтку, вартости 100 кор. і срібну сільничку, вартости 100 кор. — До помешканя п. Алекс. Ґембарского, при ул. Городецкій ч. 17 добув ся вчера злодій і вкрав 4 капи і гардеробу, вартости 302 кор. — В шинку Елії Друкера, при ул. Городецкій ч. 42 вкрадено вчерашної ночи річи вартости кількадесять корон і 30 кор. готівкою.

— **Вибух кітла.** З Перемишля доносять: Вчера около 9 год. рано на шляху межи Медикою а Мостисками настав вибух кітла машинового в поїзді товаровім ч. 187. Машиніста і топника, котрих імена поки що не знані попарила тяжко ропа (кипячка, уживана до огриваня льокомотиви) змішана з кипячою водою. Машиніст має походити зі Львова. На місце пригоди вислано з Перемишля поїзд ратунковий.

Телеґрами.

Відень 23 червня. Запомогова комісия ухвалила: Пильні внесеня як також петициї відступає ся правительству для найскоршого їх увзглядненя взглядно для переведеня дальших доходжень в случаях, де стан річий ще невиясненний як слїд. Правительству надає ся повну власть на случай, коли би в буджеті на рік 1910 сума 3 міліонів корон на удержане пошкодованих впаслїдок елементарних нещасть в своїм єствованю круґів населення не виставала — побрати відповідні суми з запасів касових і зложити палаті докладний звіт з того. Дальше постановлено, щоби звіт комісиї запомогової ще перед феріями в дорозі наглій станув на порядку нарад палати.

Відень 23 червня. Палата послів. По відчитаню вплвів відповідали міністри краєвої оборони і торговлї на інтерпеляциї. Приступлено до закінченя специяльної дискусиї над IV. ґрупою буджету. Промовляв ґенеральний звітник др. Штайнвендер, замикаючи дискусию. Відтак перервано засїданє, щоби проводирі клюбів могли порозуміти ся що до способу голосованя.

Відень 23 червня. Нині відбув ся демонстрацийний бумель около 400 німецко-народних студентів перед парляментом против італїяньского факультету правничого у Відни. Установленє сего факультету у Відни названо небезпечностию для найжизненнїйших інтересів німецких.

Петербурґ 23 червня. Ґрадоначальнік оголошує оповіщенє, в котрім каже, що мимо многих случаїв занедужаня на нежит жолудка, не було в Петербурзї досї анї одного случаю холєри. Лиш в немногих случаях стверджено присутність прутнів подібних до бацилів холєри. Оповіщенє кінчить ся жаданєм, щоби жителі держали ся точно зарядженъ санітарних властий і основ ґіґієни.

Вильно 23 червня. Став ся тут перший случай занедужаня на холеру. Занедужав робітник, що приїхав був з Катеринослава.

Константинополь 23 червня. Часописи доносять, що в палаті послів прийшло до порозуміня в справі пенсий для достойників старого правительства. В той спосіб не допущено до кризи в міністерстві.

Курс львівский.

Дня 22-го червня 1910.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	687·—	695·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	428·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	563·—	564·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	550·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. . .	99·10	99·80
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв. .	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	94·20	94·90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·05	93·75
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%. .	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·10	93·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	90·80	91·50
„ м. Львова 4% по 200 К .	93·50	94·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	120.—	130·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	65·—	69·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	39·—	43·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	70·—	76·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	29·—	33·—
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·50	2·54
100 марок німецких	117·40	117·80
Долляр американьский.	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).